

ΕΤΟΣ 53ον

2 Ὀκτωβρίου 2005

ΑΠΘ. ΦΥΛ. 40 (2731)

Ο ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΑΣ

«Ἔχομεν δέ τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος πολλῆς φορές ταπείνωσε τόν ἑαυτό του. Στήν πρώτη του ἐπιστολή πρὸς τοὺς Κορινθίους γράφει πὼς πρέπει νά τόν ὑπολογίζου ἀνάμεσα στοὺς «ὕπηρετας Χριστοῦ καί οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ» (Β΄ Κορ. 4, 1). Ἐπίσης καί στή δεύτερη ἐπιστολή μέ τοὺς ἴδιους παραλήπτες προχωρεῖ ἀκόμη πιό πολύ καί λέγει πὼς δέν εἶναι μόνο ὑπηρετῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλῆ καί δοῦλος στήν ὑπηρεσία τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν· «ἑαυτοῦς δέ δούλους ἡμῶν διὰ Ἰησοῦν» (ῥ.π. στίχ. 5). Ὅλα αὐτά τὰ βίωνε ἔντονα, γιατί μέσα του εἶχε τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα τήν παντοδύναμη χάρη τοῦ Θεοῦ τήν χαρακτηρίζει ὡς θησαυρό πού βρίσκεται μέσα σέ ὄστράκινο σκεῦος. Ἐσ δοῦμε γιατί κάνει αὐτόν τό χαρακτηρισμό.

Ὁ θησαυρός τῆς χάριτος

Θησαυρό λέγει ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος, κατὰ τό Θεοδώρητο, «τήν δεδομένην τοῦ Πνεύματος χάριν· ὄστράκω δέ τήν φύσιν τοῦ σώματος», δηλ. θησαυρό λέγει τή χάρη τοῦ Πνεύματος πού δίδεται στοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ ὄστράκινο σκεῦος χαρακτηρίζει τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου (τή φύση του). Χαρακτηριστικό γνώρισμα μέγιστο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ εἶναι τό γεγονός πὼς ἐνῶ τό σῶμα δέχεται πληγῆς καί βασάνους καί μύρια κακά, δέ χάνεται ὁ θησαυρός. Οἱ Ἀπόστολοι ἦταν ὄστράκινα σκεῦη πού μέσα τους εἶχαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος κάνει μιά σπουδαία παρατήρηση γιά τό θησαυρό τῆς χάριτος. Ἐκεῖνος πού βρῆκε καί ἔχει μέσα του τόν ἐπουράνιο θησαυρό τῆς χάριτος, «πᾶσαν δικαιοσύνην ἐντολῶν καί πᾶσαν ἐργασίαν ἀρετῶν ἀμωμήτως καί καθαρῶς κατεργάζεται», δηλ. τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ τίς ἐργάζεται χωρίς μῶμο καί μέ καθαρότητα, ἀβίαστα καί εὐκόη. Διευκολύνεται ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νά προοδεύσει πνευματικά καί νά ἐργασθεῖ ἀκώλυτα τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Θεοῦ.

Ἕνας ἄλλος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος θά κάνει κι ἄλλες παρατηρήσεις: Μή νομίσεις πὼς ἀπό σένα συγκρατεῖται καί φυλιάσεται ὁ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)

Ἡ φανέρωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀσφράκινις σκεύεσιν**, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

θησαυρός πού υπάρχει μέσα σου, ἀλλῆλὰ νὰ γνωρίζεις ὅτι «ὑπὸ τοῦ ἐν σοὶ θησαυροῦ αὐτός σὺ μᾶλλον τετήρησαι», δηλ. ἀπὸ τὸ θησαυρὸ πού ἔχεις μέσα σου ἐσὺ διατηρεῖσαι. Γνώριζε πὼς κατασκευάσθηκες γιὰ νὰ ὑπάρξεις «ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ χάριτος» νὰ εἶσαι σκεῦος εὐχρηστο στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ. Τό θαυμαστό εἶναι πὼς ἐάν τὸ σκεῦος (δηλ. τὸ σῶμα) ὄχι ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου, ἀλλῆλὰ «ὑφ' ἑτέρων ἐχθρῶν τινων συντριβῆ», δηλ. ἐάν συντριβεῖ ἀπὸ ἄλλοις ἐχθρούς, ὁ μὲν θησαυρός παραμένει ἄθικτος, χωρὶς νὰ χάσει τίποτε (ἀκένωτος), τὸ δὲ σκεῦος ἰσχυρότερο καὶ ἀσφαλέστερο «ὑπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ θησαυροῦ κατασκευάζεται». Βλέπουμε πὼς ὁ θησαυρός τῆς χάριτος εἶναι φυλακτήριο καὶ ἀσφάλεια τοῦ ἀνθρώπου. «Ἀναπληροῖ τὰ ἡμῶν ὑστερήματα». Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ «τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ καὶ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει».

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμοιογενής θὰ δώσει καὶ μιὰ ἀλλὴ ἐρμηνεία. Θησαυρός εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ὁσφράκινο σκεῦος εἶναι ἡ «ἰδιωτεία», δηλ. ἡ ἐλλειψη προσόντων γιὰ τὴν προφορὰ τοῦ λόγου. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς ὀσφράκινο σκεῦος εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση πού δέχθηκε «τὴν ἀχώρητον τῷ κόσμῳ παντάπασιν τοῦ Θεοῦ σοφίαν», τὴ σοφία πού δὲν μπορεῖ καθόλου νὰ τὴν χωρέσει ὁ κόσμος. Δέχθηκε τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ πού μεταλαμπάδευσε τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως σ' ὅλη τὴν οἰκουμένην.

Πὼς διατηροῦμε τὸ θησαυρὸ τῆς χάριτος;

Εἶδαμε παραστατικὰ τίς γνῶμες ὀρισμένων κορυφαίων Πατέρων γιὰ τὸ θησαυρὸ τῆς χάριτος καὶ τὸ ὀσφράκινο σκεῦος πού τὸν φυλάσσει. Ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ πού βαπτισθήκαμε στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔχομε μέσα τὸ θησαυρὸ τῆς χάριτος.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πού εἶπε νά λάμψη φῶς ἀπὸ τὸ σκοτάδι, αὐτὸς ἔλαμψε μέσα μας, διὰ νά φέρῃ εἰς φῶς τὴν γνώσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸ θησαυρόν αὐτὸν μέσα σέ πῆλινα σκεύη, διὰ νά φανῇ ὅτι τέτοια ὑπερβολικὴ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δέν προέρχεται ἀπὸ μᾶς. Πιεζόμεθα με κάθε τρόπον, ἀλλὰ δέ φθάνομεν σέ ἀδιέξοδον, εὐρισκόμεθα σέ ἀμχανίαν ἀλλ' ὄχι σέ ἀπελπισίαν, διωκόμεθα ἀλλὰ δέν ἐγκαταλειπόμεθα, καταβαλλόμεθα ἀλλὰ δέν χανόμεθα. Πάντοτε φέρομεν εἰς τὸ σῶμά μας τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μας. Διότι ἐνῶ ζῶμεν, παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς θάνατον χάριν τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ θνητὸν μας σῶμα. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος συντελεῖται σ' ἐμᾶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ σ' ἐσᾶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως σύμφωνα πρὸς ὅ, τι εἶναι γραμμένον, ἐπίστεψα καὶ διὰ τοῦτο ἐμίλησα, καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ μιλήσαμε, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἐκεῖνος πού ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν θά ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ θά μᾶς στήσῃ μαζί μ' ἐσᾶς ἐνώπιόν του. Ὅλα γίνονται πρὸς χάριν σας, ὥστε καθὼς ἡ χάρις ἐπεκτείνεται εἰς περισσοτέρους, νά προκαλέσῃ πλοῦσια τὴν εὐχαριστίαν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἴσως πολλοὶ ἀγνοοῦμε τὴν ὕπαρξή του. Νομίζομε πὼς εἴμαστε μόνο σάρκα καὶ αἷμα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδέλφια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομε μετὰ τὸ βάπτισμά μας ὅλη τὴ δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀγωνιστὴς ἄνθρωπος καταλαβαίνει τὴν ὕπαρξιν τοῦ θησαυροῦ. Νά ποῦμε μερικά παραδείγματα. Στὴ ζωὴ μας συναντᾶμε πολλὰς θλίψεις. Φυσιολογικά, θά ἔπρεπε νά εἶχαμε βουλιιάξιν ἀπὸ τὰ δεινὰ τῶν πειρασμῶν. Ἐν τούτοις παρατηροῦμε πὼς ἔχομε μεγάλη ὑπομονή, σοφία νά ἀντιμετωπίσουμε τίς δυσκολίες, μακροθυμία γιὰ κείνους πού μᾶς πειράζουν, ἐσωτερικὴ εἰρήνη, παρὰ τίς ἐξωτερικὰς δυσκολίες, διάθεσις γιὰ προσευχὴ, δοξολογία γιὰ τοὺς πειρασμούς κ.ἄ. Αὐτὲς οἱ πνευματικὲς καταστάσεις προέρχονται ἀπὸ τὸ θησαυρὸ τῆς χάριτος πού φυλάσσεται μέσα μας.

Ἄλλο παράδειγμα εἶναι οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Ὅταν εἴμαστε μέσα στὴν ἁμαρτία, ὅλα εἶναι δύσκολα. Ὅταν ἀρχίζει καὶ ἐνεργεῖται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τότε ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ πού μᾶς φαίνοντουσαν βουνό, ἀρχίζουν καὶ ἐφαρμόζονται καὶ πραγματοποιοῦνται. Ὅλα αὐτὰ ἔχοντας ὑπόψιν μας, ὀφείλομε νά κάνομε τὸ πᾶν γιὰ νά διατηρήσομε τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ μέσα μας καὶ νά εἴμαστε ἐνωμένοι μαζί τῆς ἰσοβία. Ἔτσι θά προοδεύσομε πνευματικά καὶ θά νιώσομε πὼς εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἴω.

2 Ὀκτωβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ
Κυπριανού ἱερομ., Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ς΄ 31-36.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Ὀκτωβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ς΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 11-16.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στίς δραστηριότητες τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πού ὑλοποι-
οῦνται μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τόν ἔνθεο ζῆλο τῶν συνεργατῶν μας, ἐντάσσεται,
καί τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ
ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἔχουν τό θεῖο δῶρο τῆς ἀκοῆς, νά ἐπικοινωνοῦν
μέ ὅσους τό στεροῦνται καί οἱ ὁποῖοι, μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἔχουν ἄλλο τρό-
πο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας. Ἡ διάρκεια τοῦ Σεμιναρίου εἶναι δύο ἔτη.

• Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινῶς μέχρι τήν 17η Νοεμβρίου 2005, κατά τίς
ῶρες 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας, καί, κατά τίς ῶρες
λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.

• Ἐναρξη μαθημάτων:

Στίς 3 Νοεμβρίου 2005, ἡμέρα Πέμπτη θά γίνει ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν
μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

• Διάγραμμα Λειτουργίας:

Τά μαθήματα θά γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο, διάρκειας δύο ὥρῶν, στήν
αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πε-
τρακῆ).

Τό διετές πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει κατ' ἔτος τίς
ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες:

Στό πρῶτο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσ-
σας καί στό δεύτερο ἔτος γνώσεις πού ἔχουν ἀμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική Δι-
δασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

• Πληροφορίες:

Καθημερινῶς, κατά τίς ῶρες 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί
Νεότητας, καί τίς ῶρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου. Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115
21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 – 210 7272234.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>
